

РЕШЕНИЕ

09.12.2015 г. гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 108
състав, в публично заседание на 05.11.2015 г., в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИРОСЛАВ ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря Иванка Рангелова, като разгледа
докладваното от съдията НАХД № 10673 по описа за 2015 година,
за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 59 И СЛ. ОТ ЗАНН.

Образувано е по жалба на „БТВ Медиа Груп” ЕАД срещу
наказателно постановление /НП/ № РД-10-71/19.05.2015 г.,
издадено от председателя на Съвета за електронни медии /СЕМ/,
с което, на основание чл. 126, ал. 1 от Закона за радиото и
телевизията /ЗРТ/, на жалбоподателя е наложена имуществена
санкция в размер на 5 000 лева за нарушение на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

С жалбата се твърди, че измерването на продължителността
на рекламните блокове не е извършено с основната мерна единица
– секунда, съгласно Наредба за единиците за измерване,
разрешение за използване в РБ; че не е посочено как е извършено
измерването и по този начин не е описано нарушението, с което е
нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. Сочи се, че не е посочено как е
определен изследваният едночасов период – от кръгъл
/астрономически/ час до кръгъл час или от минута на даден час до
минута на следващ час. Поддържа се, че е следвало да се
изследва 24-часов период и да съпостави с него изльчваните
рекламни спотове. Излагат се доводи за маловажност. Моли за
отмяна на НП.

В съдебно заседание процесуалният представител на
жалбоподателя поддържа жалбата. Пледира, че е налице
разнопосочна практика на СЕМ спрямо различните медийни
доставчици относно начина по който определя едночасовия
период. В писмени бележки излага съображенията от жалбата.
Моли НП да бъде отменено.

Административно наказващият орган (АНО), чрез своя
процесуален представител, оспорва жалбата. Относно
възраженията за разнопосочна практика на СЕМ, твърди, че
цитираните случаи изследват период не като астрономически час,
тъй като доставчиците за предоставили запис на предавания, който

не започвали в кръгъл час. Излага съображения в писмени бележки, в които коментира възраженията на жалбоподателя.. Моли съда да потвърди обжалваното НП.

Съдът, като обсъди доводите на страните и съ branите по делото писмени и гласни доказателства, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

На 04.03.2015 г. св. – главен инспектор в СЕМ извършила проверка, като прегледала чрез интегрираната система за мониторинг на СЕМ записи на предавания, излъчвани по телевизионна програма „БТВ“ на доставчика на медийни услуги „БТВ Медия Груп“ ЕАД. Установила, че 04.02.2015 г. по време на предаването „Преди обед“ за времето от 10:00 ч. до 11:00 ч. били излъчени три рекламни блока с общо времетраене 15 минути и 20 секунди, както следва: първият бил излъчен за времето от 10:11:14 ч. до 10:17:02 ч. и бил с времетраене 5 минути и 48 секунди; вторият бил излъчен за времето от 10:39:49 ч. до 10:45:54 ч. и бил с времетраене 6 минути и 05 секунди; третият бил излъчен за времето от 10:56:33 ч. до 10:00.00 ч. и бил с времетраене 5 минути и 48 секунди. Между отделните рекламни спотове във всеки рекламен блок нямало паузи.

Св. преценила, че е нарушена забраната по чл. 89, ал. 1 ЗРТ, времетраенето на рекламните спотове да не надхвърля 12 минути за едночасов период и съставила срещу „БТВ Медия Груп“ ЕАД акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № НД-01-101/06.04.2015 г., в отсъствие на представител на дружеството, тъй като такъв не се явил. В акта изложила подробно съдържанието на рекламните спотове.

Въз основа на АУАН е издадено и атакуваното НП. Словесното описание на нарушенietо и възприетата за него правна квалификация по акта и наказателното постановление съвпадат по признания.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Приетата от съда фактическа обстановка по делото се установява от показанията на св. , като и от съ branите по делото писмени и веществени доказателства, които съдът кредитира изцяло, тъй като същите са непротиворечиви в своята цялост и изясняват фактическата обстановка по начина, възприет от съда. Съдът изцяло цени показанията на свидетеля, тъй като същите са непротиворечиви и достоверни, подкрепени от другите доказателства по делото. Съдът намира, че показанията на свидетеля са обективни и, последователни, поради което ги

кредитира изцяло. Събраният по делото доказателствен материал е безпротиворечив, поради което по-подробното му обсъждане е ненужно – по арг. от чл. 305, ал. 3, изр.2 НПК, която норма следва да намери приложение съгласно чл. 84 ЗАНН.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

При разглеждане на дела по оспорени НП районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Това означава, че следва да провери законността, т.е. дали правилно е приложен както процесуалния, така и материалния закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – арг. от чл. 314, ал. 1 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие (право и задължение) съдът служебно констатира, че АУАН е издаден изцяло в съответствие с изискванията на чл. 42 ЗАНН, както и НП е съобразено изцяло с разпоредбите на чл. 57, ал. 1 ЗАНН, издадено е от компетентния за това административен орган, при спазване на процесуалните правила за това.

Актът е съставен от лице, разполагащо с материална компетентност - със заповед № 95/11.07.2012 г. на председателя на СЕМ св. е оправомощена да съставя АУАН за нарушения по ЗРТ.

Неоснователни са възраженията, че е нарушен чл. 57, ал. 1, т.5 ЗАНН, тъй като нарушението не е описано в НП – посочени са всички съставомерни факти относно същото и няма неяснота относно това в какво се поддържа, че се изразява то.

По същество:

Чл. 89, ал. 1 ЗРТ въвежда забрана делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период да надхвърля 12 минути.

„БТВ Медия Груп“ ЕАД е доставчик на медийни услуги и е адресат на горецитираната забрана. Доколкото по програма „БТВ“, чийто оператор е дружеството-жалбоподател, в три реклами блока са излъчени рекламни спотове с обща продължителност 15 минути и 20 секунди, то е нарушена забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ.

Относно възражението, че измерването на продължителността на рекламните блокове не е извършено с основната мерна единица – секунда, съгласно Наредба за единиците за измерване, разрешение за използване в РБ, следва да се посочи, че е ноторен фактът, че една минута съдържа 60 секунди и елементарно математическо изчисление ще даде отговор за продължителността на рекламиен блок/спот в секунди. Още повече, че ограничението в закона е определено в минути и посочването на продължителността на рекламните спотове/блокове е несъмнено по-подходящо. Времетраенето на рекламните блокове е определено чрез интегрираната система за мониторинг на СЕМ,

като несъмнено е, че всяка възпроизвеждаща програма има вграден времеви код.

Не се споделя и възражението, че е неясно как е определен периодът от 1 час. Разумната логиката сочи, че несъмнено под „едночасов период“ следва да се разбира астрономически час /от кръгъл до кръгъл час/. Това е така, защото този начин единствено дава възможност за стабилност при преценката на периода. Ако се определя от минута на даден час до минута на следващия, то това би дало възможност за различни интерпретации относно времето /минутата/, от което да се брои началото на периода. Освен това, ако законодателят бе имал предвид именно втория начин за определяне на едночасовия период, то изрично би посочил това в съответната норма и респективно кога да се счита, че е началото на този период. Освен това, с Протокола за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия, ратифициран със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000 г. в чл. 16 изрично се предвижда, че чл. 12 от конвенцията се изменя в следния вид: *времетраенето на рекламиите спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.*

Възражението, че спрямо други доставчици са издадени НП от председателя на СЕМ за същото нарушение и в тях едночасовият период е определен по друг начин – от минута на даден час до минута на следващ час, не променя гореизложените съображения. Този въпрос касае законосъобразността на съответните НП – дали правилно е приложен материалният закон, което следва да се преценява в рамките на оспорването им пред съда /ако такова има/, като съдът е категоричен в разбирането си, че чл. 89, ал. 1 ЗРТ визира астрономически час.

Неспазването на забраната на чл. 89, ал. 1 ЗРТ е въздигнато в нарушение от санкционната норма на чл. 126, ал. 1, ЗРТ и за него е предвидено, че на доставниците на медийни услуги се налага имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева.

Като е излъчило в рамките на един час рекламни спотове с обща продължителност 15 минути и 20 секунди дружеството-жалбоподател е нарушило забраната на чл. 89, ал. 1 от закона и е извършило от обективна страна състава на вмененото му нарушение.

Деянието е съставомерно от **обективна** страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административноноказателната отговорност юридическо лице, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието.

Разпоредбата на чл. 28 ЗАН дава възможност на АНО при наличието на маловажен случай на административно нарушение

да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание, като с тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК НА ВКС излезе със становище че изразът в закона "може" не обуславя действие при „оперативна самостоятелност“, а означава възлагане на компетентност и АНО е длъжен да приложи тази привилегирована разпоредба. Същото решение посочва, че в случаите, когато това не е сторено от АНО, а са налице предпоставките за това, то налице е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона. Съдът намира, че маловажност не е налице в случая, доколкото в случая надвишаването на максималния праг от 12 минути не е малко – 3 минути и 20 секунди т.е. с повече от $\frac{1}{4}$ от максимално допустимото време за едночасов период.

ЗА ВИДА И РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО:

За деянието чл. 126, ал. 1 ЗРТ предвижда за юридическите лица - доставчици на медийни услуги, имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева. Наложена е имуществена санкция в размер близо до минималния размер, който съдът намира за адекватен на тежестта на деянието с оглед продължителността на времето, надвишаващо максимално определения праг на времетраенето на рекламираните спотове.

По изложените съображения съдът прие, че НП следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, пр. 1 ЗАНН,
СЪДЪТ

P E Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА НП № РД-10-71/19.05.2015 г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Р Е Ш Е Н И Е № 3084

гр. София, 05.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, III Касационен състав в публичното съдебно заседание на осми април през две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДЕСИСЛАВА КОРНЕЗОВА
ЧЛЕНОВЕ: БОРЯНА ПЕТКОВА
РОСИЦА БУЗОВА

при секретаря ИЛИЯНА ТОДОРОВА и в присъствието на прокурора МИЛЕН ЮТЕРОВ, като разгledа докладваното от съдия КОРНЕЗОВА канд № 1718 по описа за 2016 година и за да се произнесе, след проведен съвещание взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „БТВ Медиа Груп” ЕАД, представявано от Павел Станчев и Вилма Павлова-Йорданова, поддържана от процесуален представител юрк. срещу РЕШЕНИЕ от 09.12.2015г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 108-ми състав, постановено по н.ах.дело № 10673/2015г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон. Касаторът твърди, че при постановяване на акта си съдът не взел предвид уредбата, довела до необходимостта от приемане на ограничението в дълбината на излъчените реклами – чл.89, ал.1 ЗРТ и оттам изцяло неправилен е изводът, че едночасовият период се отнася за всеки едночасов период /60 минути/. Според касатора разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ представлява изпълнение на задължението за транспониране на Директива 2007/65/EО /чл.18 от която съответства на чл.89, ал.1 ЗРТ/, представляваща изменение и допълнение на Директива 89/552/EО. Сочи, че с Директива 2010/13/ЕС са кодифицирани всички изменения на Директива 89/552/EО като т.1 на чл.23 съответства на чл.18 от предходните директиви и е запазен текстът „Делът на телевизионните реклами спотове за телевизионно пазаруване в даден едночасов период не надхвърля 20%“. Посочената дискреция за първи път залегнала в Тълкувателно съобщение относно някои аспекти от

*Решение по канд № 1718/2016г. на Административен съд София-град, III
КС, 3 страница*

, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че в хода на административно-наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения и е доказано извършването на вмененото административно нарушение, което не представлява маловажен случай и наложената санкция в размер малко над минималния съответства на неговата тежест.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 108-ми състав.

На 04.03.2015г. при прегледа на записите от интегрираната система за мониторинг на СЕМ, актосъставителят установил, че на 04.02.2015г., в интервала от 10:00 часа до 11:00 часа, по време на предаването „Преди обед“, били излъчени три рекламни блока, както следва: Първият рекламен блок бил излъчен от 10:11:14 часа до 10:17:02 часа с общо времетраене от 5 минути и 48 секунди. Вторият рекламен блок бил излъчен от 10:39:49 часа до 10:45:54 часа, с общо времетраене 6 минути и 05 секунди, без интервали между отделните съобщения и трети рекламен блок бил излъчен от 10:56:33 часа до 11:00:00 часа, с общо времетраене 3 минути и 27 секунди или общото времетраене на трите рекламни блока било 15 минути и 20 секунди. При тези констатации е съставен АУАН № НД-01-101/06.04.2015г. и оспореното НП № РД-10-71/19.05.2015г. от Председателя на СЕМ, с което извършеното административно нарушение е правно квалифицирано по чл.89 ал.1 от ЗРТ.

Касационната инстанция приема, че съдебният акт е правилен, защото при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т.1 от НПК. Съображенията за това са следните:

Съгласно чл.89, ал.1 ЗРТ, делът на рекламните спотове и спотовете за телевизионен пазар в даден едночасов период не може да надхвърля 12 минути. От фактическа страна не съществува спор по отношение на факта, че в интервала от 10:00 часа до 11:00 часа са излъчени три обозначени рекламни блока с общо времетраене 15 минути и 20 секунди.

Спорният по делото въпрос дали едночасовият период представлява астрономически час или плаващ едночасов период, намира разрешение в Протокол за изменение и допълнение на Европейската конвенция за трансгранична телевизия (Ратифициран

Решение по канд № 1718/2016г. на Административен съд София-град, III
КС, 2 страница

разпоредбите за телевизионни реклами в Директивата „Телевизия без граници“ № 2004/C 102/02 по тълкуването на Директива 97/36/EО, постановено от Европейската комисия като се предвижда възможността на държавите – членки да определят измерването да бъде извършвано в 1. естествен почасов период, започващ от 0 минути и завършващ в минута 59 /или 10:00-11:00 часа/ или 2. плаващ почасов период /overlapping clock hour/, стартиращ от дадена минута след 0 минута от един час и завършва в определена минута от следващия час /например 10:05-11:04 вкл./. В Допълнителните разпоредби към ЗРТ законодателят не дал ясно определение на „даден едночасов период“ и на база на европейската нормативна рамка и тълкуването на чл.18, респ. чл.23 от Директивата, предвид ясното определяне относно „дадения едночасов период“, регулаторния орган, осъществяващ контрол по спазването на ЗРТ е следвало с ясни указания към доставчиците да определи по какъв начин ще се определя този период, на база на който ще извърши измерването на продължителността на рекламното време, включено в едночасов.

Касаторът моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, НО, 108-ми състав по н.ах.дело № 10673/2015г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № РД-10-71/19.05.2015г. на Председателя на СЕМ.

Ответникът по касационната жалба- Председател на СЕМ, чрез процесуален представител юрк. я оспорва, като излага доводи за правилността на съдебния акт в писмени бележки, депозирани по делото на 08.04.2016г.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София-град, след като прецени събранныте по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Касационната жалба е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно решение от 09.12.2015г., постановено по нахд № 10673/2015г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 108-ми състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № РД-10-71 от 19.05.2015г., издадено от Председателя на СЕМ, с което на „БТВ Медиа Груп“ ЕАД, представлявано от Павел Станчев и Вилма Павлова-Йорданова, с което на основание чл.126 ал.1 ЗРТ е била наложена имуществена санкция в размер на 5 000 (пет хиляди) лева за извършено нарушение по чл.89 ал.1 от ЗРТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е съbral като доказателства по делото показанията на актосъставителя

Решение по кано № 1718/2016г. на Административен съд София-град, III
КС, 4 страница

със закон, приет от 38-о Народно събрание на 12.01.2000г., обн. ДВ, бр. 7 от 25.01.2000 г.). Видно от преамбула на протокола, той е съобразен с приемането от Европейската общност на Директива 97/36/EО на Европейския парламент и Съвета от 19 юни 1997г. за изменение и допълнение на Директива на Съвета 89/552/EИО за съгласуване на някои законови, подзаконови или административни правила в държавите членки във връзка с извършването на телевизионно разпръскване, и има за цел да измени и допълни конвенцията, така че в този акт и в директивата да бъде осигурен единен подход към трансграничната телевизия. В чл.16 изрично е посочено, че чл.12 от Конвенцията придобива следната редакция: „2. Времетраенето на рекламиите спотове и телепазарните спотове в един астрономически час не може да надхвърля 20 на сто.“. Като част от вътрешното право, по силата на чл.5, ал.4 от Конституцията на Република България, нормата обвързва задължените лица и не е необходим изричен акт на СЕМ към доставчиците с указание за прилагането ѝ.

Анализът на посочените разпоредби обосновава извод, че едночасовият период представлява астрономически час - период от 60 последователни минути, които започват в минута 0 и завършват в минута 59, съгласно общоприетия начин за отчитане на единица време „час“, а допустимото време за реклама в рамките на този период е максимум 12 минути. Следователно изльчването на рекламен блок/блокове с продължителност над нормативноопределената, съставлява нарушение на разпоредбата на чл.89, ал.1 ЗРТ, за което правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Липсват основания за прилагане на нормата на чл.28 ЗАНН, в каквато посока са изложени съображения от възвишната инстанция, които изцяло се споделят от настоящия състав.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СПС, НО, 108-ми състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
София-град, III Касационен състав** на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

P E Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 09.12.2015г.

Решение по канд № 1718/2016г. на Административен съд София-град, III

КС, 5 страница

постановено по нахд № 10673/2015г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, НО, 108-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не
подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

